

Blänkelänga och pärlmorspinnare – det klassiska erbjudandet till Vätterns rödingar.

Rigga för röding

En svårflörtad skönhet som kan testa tålamodet till bristningsgränsen. En kallvattens-älskande jägare som låter sig frestas under sensommarens värmeböljor.

Luften står stilla under båtens ruff och den dallrande värmen är nästan olidlig. Apatisk tittar jag ut över Vätterns glittrande, vattenvidder utan att finna något att vila ögonen på. En kort huggperiod under morgonen gav ett par små rödingar, men flera timmars inaktivitet och hettan har gjort mig slö och dåsig.

I ögonvrån ser jag plötsligt hur ett av djupriggspöna nickar till och löser ut. Mats slår av på farten medan jag försöker få bukt med den stökande fisken som fortsätter att ta lina. Spöt niger djupt när den envist försöker hålla sig kvar på djupet. Några minuter senare kan jag pressa en välmatad röding i tvåkilosklassen till hävens trygghet.

När jag befriar fisken från trekroken känner jag hur kall den är. Direkt kommen från det kylslagna vattnet 30 meter under båtkölen. Vilken kontrast till värmen ovan ytan!

Få fiskar kan i skönhet mäta sig med arterna i släktet *Salvelinus*. I

lektidens festklädsel är rödingen en oöverträffad ögonfägring. Under resterande del av året kan färgerna variera från brun-grönt till nästan laxlikt gråsilver, med små insprängda fläckar. Buken kan vara allt från blodröd till svagt rosa eller kritvit. Gemensamt för alla familjemedlemmarna är de läckert vita fenkanterna.

Vår beundran av den fångade fisken avbryts av en knarrande rulle på styrbordssidan. Just som Mats grepar spöt löser ytterligare ett spö ut på motsatta riggen. Nu börjar det likna något. Äntligen lite aktion!

Båda fiskarna har helt enligt instruktionsboken tagit betena längst ner på djupriggarna. Min motståndare går spikrakt mot botten och spänner tungt, medan Mats fisk är medgörligare. Sakta pumpar han den mot ytan och snart får fisken i baljan sällskap av en aningen mindre olycksbroder.

Min fisk känns riktigt fin och strider tappert. Mats vevar upp djuprig-

garna och plockar in resterande spön. Spänt blickar vi ner i det kristallklara vattnet. Långt där nere syns reflexerna från blänkelängans lockskeदार. I släptåg följer en rejäl röding. Den måste vara klart över fyra kilo. Ännu en tjurrusning stoppas halvvägs till botten och fisken kan åter pressas mot häven. I båten konstaterar vi att rödingen är ovanligt slank. Vågen visar 3,6 kilo, men i förhållande till längden borde den legat runt fyra kilo.

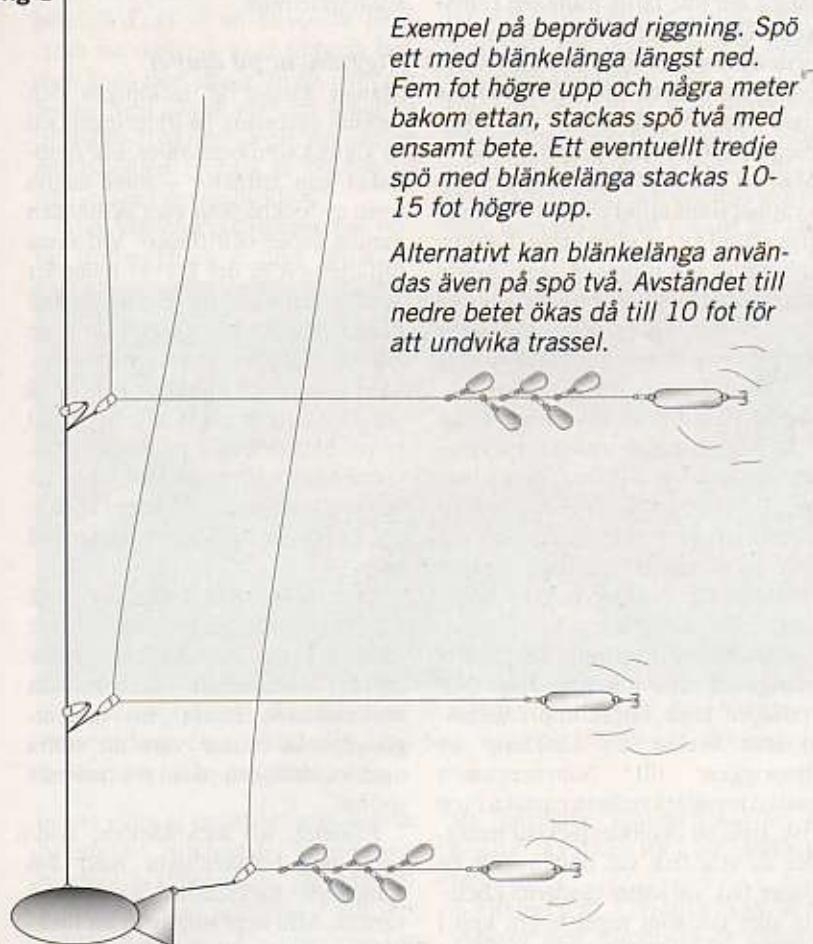
Dagen fortsätter med fler rödingrus och belåtet kan jag konstatera att ännu en effektiv riggning för rödingen är född.

Fiskedagen på Vättern utspelades för fem år sedan och under förmiddagens desperation hade jag gått igenom en stor del av betesarsenalen utan resultat. Varken de gamla klassiska pärlmorspinnarna eller pålitliga plasticskeदार modell skohorn, med namnet Apex, gav önskat resultat. Som en sista utväg gjorde vi ett försök att kombinera två effektiva metoder. Bakom den lockande blänkelängan placerades en hetsande Apex istället för den vanliga sävliga pärlmorspinnaren. Fusionen mellan gammalt och nytt gav effekt och har sedan den dagen varit en av de framgångsrikaste tacklingarna för djupfiske efter röding. Kompisen

Text och foto: Jörgen Larsson

fig 1

Exempel på beprövad riggning. Spö ett med blänkelänga längst ned. Fem fot högre upp och några meter bakom ettan, stackas spö två med ensamt bete. Ett eventuellt tredje spö med blänkelänga stackas 10-15 fot högre upp.

Alternativt kan blänkelänga användas även på spö två. Avståndet till nedre betet ökas då till 10 fot för att undvika trassel.

fig 2

Ett lockblänk fäst direkt i lodet med ett par meter kraftig lina och kullagerlekande är ett bra sätt att få lockeffekt utan att ha det stora blänkets glädjedödande motstånd i spöt. En kroklös vobbler kopplad bakom blänket förhindrar att detta roterar. Det armerade betet placeras fem fot över och lite bakom blänket.

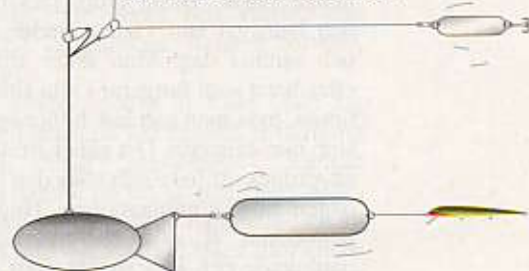

fig 3

En giftig metod att få ner ett extra bete eller skapa en viss lockeffekt, är att sätta en extra tafs på linan. Tafsens kopplas med hake runt linan och fixeras med ett gummiband.

Mats Wildh, Växjö, använder kombinationen flitigt och många fin röding har synat durken i hans båt sedan dagen den föddes.

Ett utvecklingsbart fiske

Allt fler trollingsfiskare upptäcker rödingfiskets charm. En tillbakablick i statistiken visar att topplistorna tidigare dominerades av stora fiskar tagna under riktat fiske främst i östgötska Sommen, men senaste årens fångster har fått ett allt större inslag av fisk från Vättern.

Mina egna erfarenheter baseras enbart på fiske i dessa båda vatten och de uppvisar såväl likheter som skillnader.

Merparten av de rödingar som tidigare rapporterades från Vättern togs under årstider då vattnet är kallt; under höst, vinter och vår. När vattenmassorna blandas och temperaturen sjunker jagar rödingen allt högre upp i vattenskiten och fångas ofta på ren yttrollning. Tidigare dominerade beten som vobbler och fluterspoons och bekräftade därmed att rödingen oftast var bifångst under laxtrollning. I takt med att allt fler

trollare gått på djupet med sitt fiske har antalet stora rödingar som tas under riktat fiske ökat markant. Fina fångster av lax och öring är inte ovanliga i samband med rödingfiske under sommarhalvåret.

Vättern bjuder på rödingfångster som få andra vatten kan mäta sig med. Beståndet är stort och fisktätheten hög. Hård födokonkurrens i kombination med mindre tillgång på bytesfisk kan vara en orsak till att rödingen är relativt lätt att överlista. Den växer långsammare och är slankare än Sommens röding. Vättern har nästan fångstgaranti, och de senaste årens trend visar tydligt att rödingar i vikter uppåt fem kilo inte är ovanliga. Säkert kommer framtiden att bjuda på ett utvecklat djupfiske och fler överraskningar. Det är bara några år sedan som en monster-röding på drygt elva kilo nätfångades i sjön.

Den som jagar en röding i rekordklass bör dock vända blickarna mot Sommen. Inget annat vatten har genom tiderna producerat så många stora fiskar. Med en oerhörd tillgång på nors och siklöja är det knappast

någon överdrift att rödingen här lever ett liv i överflöd. Vanligtvis är den gäckande svår att överlista. Ekolodet kan teckna både många och stora fiskar i vissa områden. Ändå uteblir oftast huggen. När allting stämmer kan drömmar bli verklighet, men i regel går det dagar och veckor mellan fiskarna. Målmedvetna och skickliga trollare som Kjell Karlsson, Henry Hermansson och Göran Pettersson har tillbringat tusentals timmar på sjön sedan mitten av 80-talet. De har visat att det simmar fantastiska fiskar i Sommen och deras fångster kröntes under åren 94-95 med två rekordrödingar på 8,882 respektive 8,986 kilo. Båda fiskarna togs av Göran Pettersson. Den senare gäller fortfarande som rekordnotering.

Även andra vatten har figurerat i statistiken. Unden, Ören, Lilla Le, Änimmén och Tjeggelvas har producerat stor-röding. Under senare år har Silensjöarna, Björkern och senast Yxningen blommat upp som intressanta vatten. Många vatten hyser bestånd av utplanterad fisk som snabbt vuxit sig stora. Röding-